

**חיים חפר, משורר, פזמונאי,
פובליציסט ותסריטאי
(1925-2012)**

"רביעיית מועדון התיאטרון" ו"שלישיית גשר הירקון". להרכבים אלו, וכן גם ללהקות הצבאיות, ללהקת "התרנגולים" וללהקת "החלונות הגבוהים" וכן לזמרים כמו שושנה דמארי, אריק לביא, ויהורם גאון, כתב חפר פזמונים שרבים מהם היו להיטים. בסך הכל חיבר חפר יותר מאלף פזמונים. בשנים 1964-2003 פרסם חיים חפר מקאמה שבועית ב"ידיעות אחרונות". הוא היה מזוהה עם תנועת העבודה ועם שניים ממנהיגיה, יגאל אלון ויצחק רבין, ולא היסס להביע את דעותיו במקאמות שלו ובתקשורת. ב-1975 מונה חפר לנספח התרבות של ישראל בלוס-אנג'לס. הוא הקים את עמותת "אהלי פלמ"ח" שהפיקה סרטים דוקומנטריים על הפלמ"ח. ב-1969 זכה חפר בפרס סוקולוב לעיתונאות וב-1981 הוענק לו פרס אקו"ם למפעל חיים. ב-1983 זכה בפרס ישראל לזמר עברי. ב-2007 קיבל את התואר יקיר תל-אביב-יפו וב-2011 העניקה לו אוניברסיטת בר-אילן אות הוקרה על מפעל חיים.

נולד בסוסנוביצה שבפולין בשם חיים פיינר. בהיותו בן תשע התחיל להשתתף בפעילות של תנועת הנוער "גורדוניה", עלה לארץ-ישראל והתגורר ברעננה. בנעוריו היה חבר בתנועת "המחנות העולים", ויצא עם חבריו לתנועה להתיישבות בקיבוץ דפנה. התגייס לפלמ"ח כחבר ההכשרה המגויסת של הקיבוץ. השתתף בהברחת מעפילים לארץ דרך סוריה ולבנון. במלחמת העצמאות יסד את להקת הזמר והבידור של הפלמ"ח, "הצי'זבטרון", והיה מפקדה. רבים מפזמוני הלהקה, בהם השירים "הן אפשר", "היי הג'יפ" ו"היו זמנים", היו לחלק מפס הקול של התקופה. לאחר מלחמת העצמאות פרסם חפר את ספר הפזמונים "תחמושת קלה". ב-1956 ערך עם דן בן אמוץ את "ילקוט הכזבים" – סיפורי הווי וחדודי לשון שנולדו בפלמ"ח. ב-1959 כתבו השניים את ההצגה המוסיקלית המצליחה "תל אביב הקטנה". ב-1961 יסדו חפר ובן אמוץ את מועדון "החמאם" ביפו, ששימש במה לאמנים רבים בתחום הזמר והסאטירה. בשנות השישים הפיקו השניים את מופעי